

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Sžfk/48/2019
Identifikačné číslo spisu: 5018200377
Dátum vydania rozhodnutia: 10.09.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Monika Valašiková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:5018200377.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Moniky Valašikovej PhD. a členov senátu JUDr. Jozefa Milučkého a JUDr. Eriky Čanádyovej v právnej veci žalobcu: METALCOM Čadca, s.r.o., so sídlom Svrčinovec č. 1133, IČO: 31 730 159, právne zastúpený JUDr. Annou Mozolíkovou, advokátkou, so sídlom Palárikova č. 1449, Čadca, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná č. 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného číslo: 246977/2018 zo dňa 11.07.2018, v konaní o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline sp.zn. 30S/128/2018 zo dňa 16. apríla 2019, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť sťažovateľa z a m i e t a.

Účastníkom konania nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Konanie pred správnym súdom

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Žiline (ďalej aj „správny súd“ alebo „krajský súd“) podľa ust. § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej aj „SSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania a následne zrušenia rozhodnutia žalovaného č. 246977/2018 zo dňa 11.07.2018.

2. V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že posúdil námietky uvedené v správnej žalobe, pričom sa s nimi nestotožnil. Žalobca tvrdil, že colný dlh zanikol, nakoľko správny orgán colný dlh žalobcovi oznámil po uplynutí lehoty troch rokov odo dňa, kedy vznikol. Tvrdil, že dôvody na predĺženie prekluzívnej lehoty na oznámenie colného dlhu v zmysle § 103 ods. 2 Colného kódexu Európskej únie neboli splnené. Správnemu súd posúdil podmienky aplikácie ustanovení colného práva vzťahujúcich sa k otázkam zániku colného dlhu a uviedol, že v čase prijatia colných vyhlásení (JCD) správnym orgánom túto problematiku upravovalo ustanovenie článku 221 ods. 3 Colného kódexu Spoločenstva. V čase

rozhodovania správneho orgánu prvého stupňa a žalovaného bol účinný článok 103 ods. 2 Colného kódexu Únie, t.j. k zmene právnej úpravy došlo v rámci plynutia prekluzívnej lehoty.

3. Podľa článku 221 ods. 3 Colného kódexu európskeho spoločenstva oznámenie dlžníkovi sa neuskutočňuje po uplynutí lehoty troch rokov odo dňa, kedy vznikol colný dlh. Avšak tam, kde colné orgány nemohli určiť presnú sumu splatnú podľa zákona v dôsledku konania, ktoré by mohlo viesť k trestnému súdneho konaniu, sa môže takéto oznámenie, pokiaľ to povoľujú platné právne predpisy, urobiť po uplynutí takejto trojročnej lehoty.

4. Podľa článku 103 ods. 2 Colného kódexu Únie ak colný dlh vznikol v dôsledku činu, ktorý v čase, keď bol spáchaný, mohol viesť k trestnému súdneho konaniu, trojročná lehota stanovená v odseku 1 sa v súlade s vnútroštátnym právom predlžuje na minimálne 5 rokov a maximálne 10 rokov.

5. V zmysle článku 286 ods. 3 Colného kódexu Únie v nadväznosti na článok 288 ods. 2 Colného kódexu Únie sa Colný kódex Spoločenstva zrušuje s účinnosťou od 01.06.2016. Z ustanovení Colného kódexu Únie plynie, že otázky prechodnej úpravy právnych vzťahov, ktoré vznikli za účinnosti Colného kódexu Spoločenstva, neupravuje. V danom prípade preto v otázke posudzovania plynutia prekluzívnej lehoty, podľa názoru správneho súdu, správne orgány správne aplikovali ustanovenie článku 103 ods. 2 Colného kódexu Európskej únie pri súčasnom vyhodnotení, že neskoršia právna úprava je pre účastníka súčasne priaznivejšia, nakoľko (na rozdiel od právnej úpravy Colného kódexu európskeho spoločenstva) limituje aj hornú hranicu, v ktorej možno oznámiť colný dlh dlžníkovi desiatimi rokmi.

6. Ďalej správny súd konštatoval, že z citovaného ustanovenia vyplýva, že priamo aplikovateľné ustanovenie článku 103 ods. 2 Colného kódexu Únie umožňovalo správnym orgánom predĺžiť lehodu na oznámenie colného dlhu dlžníkovi v prípade, ak colný dlh vznikol v dôsledku činu, ktorý v čase, keď bol spáchaný, mohol viesť k trestnému súdneho konaniu. Na území SR v čase vydania napadnutých rozhodnutí bolo možné oznámiť dlžníkovi sumu colného dlhu najneskôr v lehote piatich rokov odo dňa jeho vzniku (§ 53 ods. 4 colného zákona). Nevyhnutným predpokladom pre aplikáciu týchto ustanovení európskeho aj slovenského práva však bolo preukázanie, že colný dlh vznikol v súvislosti s konaním, ktoré v čase jeho uskutočnenia malo znaky trestného činu. V tejto súvislosti správny súd považoval za potrebné zdôrazniť, že pri zohľadnení odlišného systému trestného práva úpravy konania orgánov verejnej moci pri stíhaní trestných činov v rámci jednotlivých členských štátov Európskej únie, na ktoré sa Colný kódex Únie vzťahuje vrátane jeho článku 103 ods. 2, je potrebné interpretovať uvedené ustanovenie s prihliadnutím na konkrétnu právnu úpravu trestného konania v príslušnom členskom štáte. Colný kódex Únie a ani iný všeobecne záväzný právny predpis Európskej únie, resp. Slovenskej republiky nevyžaduje, aby bola trestnosť daného skutku konštatovaná právoplatným rozhodnutím príslušného súdu, ako to uvádza žalobca. Dokonca sa nevyžaduje ani začatie súdneho konania v príslušnej trestnej veci, keďže znenie článku 103 ods. 2 Colného kódexu Únie obsahuje len podmienku existencie možnosti, že čin, ktorého dôsledkom vznikol colný dlh, bude viesť k trestnému konaniu. V zásade by malo ísť o skutok, ktorý v budúcnosti môže mať za splnenia všetkých procesných i hmotnoprávných podmienok príslušných všeobecne záväzných právnych predpisov v oblasti trestného práva za následok začatie trestného stíhania a tomu zodpovedajúce konanie orgánov činných v trestnom konaní a prípadne príslušného trestného súdu, ak dôjde k podaniu obžaloby na súde.

7. Správny súd bol toho názoru, že správne orgány v danom prípade postupovali v intenciách aplikovaných noriem, ak mali danosť podmienok podľa ust. § 53 ods. 4 colného zákona a článku 103 ods. 2 Colného kódexu Únie preukázané oznámením Kriminálneho úradu finančnej správy Bratislava zo dňa 22.02.2018, ktoré mu bolo doručené v ten istý deň, podľa ktorého ho ako oznamovateľa v zmysle § 199 ods. 1 Trestného poriadku Kriminálny úrad finančnej správy upovedomil o tom, že vyšetrovateľom finančnej správy, pobočka Kriminálneho úradu finančnej správy Stred Žilina bolo začaté dňa 22.02.2018 trestné stíhanie podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku pre zločin porušovania predpisov o obehu tovaru v styku s cudzinou § 254 ods. 2, 4 písm. a/ Trestného zákona v súbehu so zločinom krátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona.

8. Uvedené trestné stíhanie bolo začaté na základe oznámenia prvostupňového správneho orgánu zo dňa 17.01.2018. Toto oznámenie sa nachádza v správnom spise a vyplýva z neho opis skutku, z ktorého sú zistiteľné skutočnosti: neznámy páchatel' u právnickej osoby METALCOM Čadca, s.r.o., ako aj to, že pri colných vyhláseniach evidenčných čísel, ktoré boli presne špecifikované, bolo preukázané, že colné predpisy boli uplatnené na základe podkladov, ktoré sa ukázali ako nesprávne, v dôsledku čoho bola do účtovnej evidencie zapísaná nižšia ako dlžná suma dovozných platby, a to v zmysle výsledkov šetrenia Európskeho úradu boja proti podvodom OLAF obsiahnutých v záverečnej správe. Prílohou k tomuto oznámeniu bola fotokópia záverečnej správy, fotokópia správy z misie OCM (2017/11599 - 15.06.2017), fotokópia úradného prekladu listu od OLAF č. OCM/2017/2249-02 zo dňa 02.02.2017 spolu s jej prílohou dotýkajúcou sa priamo kontajnerov vzťahujúcich sa k spoločnosti METALCOM, a to FCIU3801359 a CAIU3091433, fotokópie rozhodnutí v colnom konaní ev. č. JCD 0606910405074 a JCD 0606910407138 vrátane kompletnej sprievodnej dokumentácie. Prvostupňový správny orgán teda mal preukázané splnenie podmienky vyžadovanej ustanovením článku 103 ods. 2 Colného kódexu a § 53 ods. 3 colného zákona na aplikáciu týchto ustanovení, teda predĺženie lehoty na oznámenie colného dlhu do 10 rokov odo dňa jeho vzniku.

9. Pokiaľ ide o námietky žalobcu, v zmysle ktorých v danom prípade neexistujú žiadne relevantné skutočnosti, ktoré odôvodňujú považovať konanie (prípadné porušenie colných predpisov) žalobcom za trestný čin s tým, že žiaden dôkaz ani podklad, ktorý bol doručený žalobcovi, s oznámením o začatí konania nenasvedčuje, že by v tomto prípade mohol byť trestný čin spáchaný, správny súd uviedol, že správny orgán prvého stupňa ani žalovaný neposudzovali trestnosť žiadneho skutku, ani nekonštatovali, že určité porušenie colných predpisov je trestným činom, ale vo svojich dôsledkoch len akceptovali na účely aplikácie ustanovenia článku 103 ods. 2 Colného kódexu Únie právne relevantnú skutočnosť, že v súvislosti s konaním, ktoré malo za následok vznik colného dlhu, bolo príslušným orgánom činným v trestnom konaní začaté trestné stíhanie. To, či určitý skutok má znaky trestného činu a môže viesť k odôvodnenému začatiu trestného konania, sú na území Slovenskej republiky oprávnené posudzovať orgány činné v trestnom konaní v zmysle príslušných ustanovení Trestného poriadku. Súbor námietok žalobcu o tom, že v danom prípade nebol dôvod na začatie trestného stíhania, nepatrí do predmetu správneho súdneho prieskumu a vyhodnocovanie týchto otázok neprináleží ani správnym orgánom. Námietky týkajúce sa dôvodnosti začatia trestného stíhania vo veci bolo potrebné uplatňovať pred orgánmi činnými v trestnom konaní. Správny súd sa stotožnil s obranou žalovaného, v zmysle ktorej spájanie trestného konania a prípadného procesného postavenia žalobcu v tomto konaní so správnym konaním nie je možné. Obe konania sú odlišné, vedú ich odlišné orgány verejnej moci, postupuje sa v nich podľa odlišných ustanovení všeobecne záväzných procesných a hmotnoprávných predpisov a je nimi sledovaný odlišný účel.

10. Prvostupňový správny orgán ani žalovaný žalobcovi rozhodnutím o colnom dlhu neoznamovali začatie trestného stíhania, ako namieta žalobca v žalobe, ale mu len oznamovali colný dlh, spôsob a okamih jeho vzniku a jeho výšku. Skutočnosť, že v súvislosti so vzniknutým colným dlhom bolo začaté trestné stíhanie, má význam len pre posudzovanie plynutia prekluzívnej lehoty na oznámenie colného dlhu. Navyše v zmysle znenia článku 103 ods. 2 Colného kódexu Únie sa pre jeho aplikáciu a následné predĺženie prekluzívnej lehoty na oznámenie colného dlhu nevyžaduje, aby bol páchatel' trestného činu totožný s osobou dlžníka, ktorému bol colný dlh oznámený. Splnená musí byť len podmienka, že colný dlh vznikol v dôsledku činu, ktorý v čase, keď bol spáchaný, mohol viesť k trestnému konaniu. Páchatel'om môže byť teda aj tretia osoba odlišná od dlžníka.

11. K žalobcovej námietke ohľadom nepreskúmateľnosti rozhodnutia uviedol, že táto námietka je nedôvodná, a to s poukazom na rozhodnutia žalovaného, správny súd s poukazom na obsah odvolania voči prvostupňovému správnenému rozhodnutiu sa žalovaný riadnym spôsobom dostatočne a presne zaoberal odvolacími námietkami žalobcu, ktoré rozobral jednotlivito v potrebnom rozsahu a všetky riadne vyhodnotil. Svoju argumentáciu vykonal na základe aplikácie konkrétnych ustanovení colného zákona, Colného kódexu Únie a zákona o DPH. Na daný skutkový stav aplikoval ustanovenie článku 103 ods. 2 Colného kódexu Únie a odôvodnil začatie trestného stíhania konkrétnym orgánom činným v trestnom konaní, vyhodnotil požiadavku žalobcu na prerušenie správneho konania, ako aj zhodnotil, prečo

vyšetrovací spis nie je podkladom pre správne konanie. Správny orgán sa rovnako v potrebnom rozsahu vysporiadal s námietkou výšky colného dlhu, ako aj vyhodnotil dôkaz označený žalobcom - osvedčenia o pôvode a colné vyhlásenia v nadväznosti na výsledky vyšetrovania OLAF. Naopak, námietka žalobcu v žalobe, že rozhodnutie je nepreskúmateľné, je sama neurčitá, pretože žalobca bližšie neodôvodňuje, ktoré odvolacie námietky neboli vyhodnotené, alebo boli vyhodnotené povrchné.

12. Pokiaľ ide o súbor námietok žalobcu, v zmysle ktorých žalobca spochybnil výsledky vyšetrovania OLAF s použitím oproti stojacich rovnocenných dôkazov (certifikátov pôvodu), z ktorých podľa žalobcu jednoznačne vyplýva pôvod tovaru s tým, že keďže stoja oproti sebe rovnocenné dôkazy, nie je možné v zmysle zásady *in dubio pro reo* rozhodnúť v neprospech účastníka konania, správny súd uviedol, že uvedená námietka má svoj právny význam v trestnom konaní, kde sa posudzuje s konečným záverom (vysloveným oslobodzujúcim, resp. odsudzujúcim rozsudkom) trestná zodpovednosť žalobcu. Táto námietka však nemá právnu relevanciu pre aplikáciu právnych predpisov (citovaných v bode 8 tohto rozsudku) pre vyslovenie povinnosti zaplatiť colný dlh, resp. DPH, ktoré nie sú administratívnou sankciou, t.j. aj keby bolo preukázané, že žalobca vychádzal v dobrej viere z údajov obsiahnutých v osvedčení o pôvode od exportéra tovaru so sídlom Taiwane pri vyplňaní colných prehlásení, nemala by táto skutočnosť sama o sebe vplyv na vznik colného dlhu. V tejto súvislosti správny súd poukazuje na rozhodnutie ESD - prípad C-438/11 Lagure, ods. 18 - kde Súdny dvor EÚ uviedol, že ak následné preverenie nepotvrdí pôvod tovaru, musí sa to uzavrieť tak, že takýto tovar je neznámeho pôvodu a že preferenčná tarifa bola poskytnutá nesprávne. ESD rozhodol, že je možné vykonať následné preverenia vrátane vyslania misie spoločenstva pre dopyty, aby sa skontrolovalo, či pôvod uvedený v certifikátoch je správny. Tam, kde následné preverenie nepotvrdí pôvod tovaru, preverenie musí byť uzavreté tak, že tovar má neznámy pôvod (prípady C-409/10, ods. 44) a colné úrady dovozného členského štátu musia vymáhať clo po colnom odbavení (prípady C-153/94 Faroe Seafood, ods. 6 a C-409/10, ods. 45). Existencia certifikátu o pôvode nespôsobí legitímne očakávanie, čo sa týka podliehania antidumpingovému clu. Tam, kde OLAF získa dôkaz, podľa ktorého tovar podlieha antidumpingovému clu z dôvodu skutočného pôvodu, formulár A (alebo certifikát o pôvode akéhokoľvek typu) nebráni vymáhaniu antidumpingového cla. Potvrdil to SD EÚ v prípade T-191/09 Hit Trading, ods. 42-44. V uvedenom prípade Európsky súdny dvor zaujal stanovisko, že pre antidumpingové clo sú predpisy pre nepreferenčný pôvod aplikovateľné a úrady tretej krajiny nemusia preverovať podmienky, čo sa týka nepreferenčného pôvodu tovaru. Ak sa pre voľný obeh tovaru podliehajúci antidumpingovému clu predĺži deklarácia, nie je potrebný žiadny certifikát o pôvode. Všeobecný systém preferencie a antidumpingové nariadenie sleduje celkom iné ciele a ich implementácia je založená na osobitných právnych nástrojoch. Preto vydanie certifikátov o preferenčnom pôvode nemá následky s ohľadom na nepreferenčný pôvod tovaru.

13. Na základe uvedeného krajský súd skonštatoval, že skutočnosť, či bolo alebo nebolo uvedenie nesprávneho údaja v colných vyhláseniach žalobcom úmyselné, nie je právne významné v tomto konaní. Správny orgán musí pri určení cla vychádzať zo zistených správnych údajov (zo skutočne preukázaných údajov, skutočne preukázaného pôvodu tovaru), t.j. zo zistenia majúceho podklad vo vykonanom dokazovaní, a takým v danom prípade bola záverečná správa z vyšetrovania OLAF, v konkrétnostiach jej príloha - list OLAF zo dňa 02.02.2017 adresovaný členským štátom a vo vzťahu k Slovenskej republike k nemu prináležiaca tabuľka, ktoré v súhrne detailne osvetľujú pohyb tovaru a jeho pôvod. Krajský súd zdôraznil, že osvedčenia o pôvode tovaru v administratívnom konaní sa ukázali ich ďalším preverovaním v rámci vyšetrovania OLAF ako nepravdivé.

14. Pokiaľ ide o námietku žalobcu spochybňujúcu závery OLAF, ako aj ich vyhodnotenie správnym orgánom v nadväznosti na žalobcom označené certifikáty o pôvode tovaru s tým, že zo správy OLAF nevyplýva, že by tieto doklady o pôvode tovaru boli nepravé, neautentické, alebo vydané neoprávneným alebo neexistujúcim subjektom, správny súd uvedenú námietku žalobcu vyhodnotil ako nedôvodnú.

15. Uviedol, že dospel k nepochybnému záveru, že správny orgán mal z vykonaného dokazovania preukázané, že údaj prezentovaný taiwanským exportérom v osvedčeniach o pôvode tovaru nebol pravdivý. Správny súd vyslovil, že aj osvedčenie o pôvode tovaru je dôkazným prostriedkom. Takýmto

dôkazným prostriedkom je však aj záverečná správa OLAF v zmysle citovaných ustanovení čl. 11 ods. 1, 2 Nariadenia č. 883/2013. Úvahy správneho orgánu pri hodnotení dôkazov sú ucelené, koherentné a bez vzájomných rozporov. Správny orgán v konaní mal nepochybne preukázané, že údaj označený taiwanským exportérom v osvedčeniach o pôvode tovaru, bol nepravdivý. Skutočný pôvod tovaru prepravovaného v kontajneri FCIU3801359 (na ktorý sa vzťahovalo colné prehlásenie žalobcu JCD 0606910405074) a tovaru v kontajneri CAIU3091433 (na ktorý sa vzťahovalo colné prehlásenie žalobcu JCD 0606910407138) bol v Čínskej ľudovej republike. Uvedený záver jednoznačne vyplýva zo súvislostí obsiahnutých v záverečnej správe OF/2015/0202/b.1 zo dňa 16.01.2018, informácií vyplývajúcich z listu č. OCM/2017/2249-02/02/2017 a jej prílohy - tabuľky, ktorá sa v konkrétnostiach vzťahuje ku kontajnerom dopravným na územie Slovenskej republiky pre žalobcu. Vyšetrením OLAF, ktoré bolo uskutočnené v spolupráci s jednotlivými členskými štátmi, s predstaviteľmi Úradu zahraničného obchodu Taiwanu a úradu colného vyšetrenia bolo preukázané, že obchádzanie antidumpingového cla pri dovoze určitých čínskych spojovacích materiálov do Európskej únie, ktoré sa pri dovoze do EÚ neoprávnene deklarovali ako tovar s pôvodom na Taiwane, sa týkalo 672 zásielok obsiahnutých v 667 kontajneroch, ktoré sa dovezli z ČLR s prekládkou na Taiwane, pričom na Taiwane boli deklarované ako vývoz do Singapuru, avšak v skutočnosti boli vyvezené do Európskej únie.

16. Z tabuľky, ktorá je prílohou listu OCM/2017/2249 z 02.02.2017, je zrejmé, že pod dovozom TW1035 bol identifikovaný kontajner FCIU3801359 (ktorý bol označený aj v colnom prehlásení JCD 0606910405074) a pod dovozom TW1128 kontajner CAIU 3091433 (ktorý bol označený v colnom prehlásení žalobcu JCD 0606910407138). Z predmetnej tabuľky vyplýva, že do Taiwanu bol z Číny dovezený kontajnerom TEMU4829799 spojovací materiál v množstve 24 466 kg. Následne bol vyvezený z Taiwanu kontajnerom FCIU3801359 o množstve 24 466 kg a dovezený do EÚ, pričom bol prepustený do navrhovaného režimu JCD 0606910405074. Obdobne bol do Taiwanu z Číny dovezený kontajnerom TCKU3547369 spojovací materiál v množstve 24 530 kg. Následne bol vyvezený z Taiwanu kontajnerom CAIU3091433 v množstve 24 530 kg a dovezený do EÚ, pričom bol prepustený do navrhovaného režimu JCD 0606910407138. V predmetnej tabuľke sa v stĺpci „customs regime“ (dovoz na Taiwane) odkazuje na kód F1, ktorý znamená dovoz (vstup) do slobodného (colného) pásma (zóny), zatiaľ čo ďalší stĺpec „customs regime“ (vývoz z Taiwanu) obsahuje režim použitý pre vývoz z Taiwanu F5. V prípade F5 sa jedná o vývoz zo slobodného pásma. Jedná sa o realizáciu colných formalít bez opracovania alebo prepracovania tovaru na Taiwane.

17. Na základe vyššie uvedeného správny súd dospel k záveru, že vo veci bolo vykonané dostatočné dokazovanie pre spochybnenie pôvodu tovaru deklarovaného žalobcom, a preto žalobu zamietol.

II.

Kasačná sťažnosť, vyjadrenia

18. Proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Žiline podal žalobca v postavení sťažovateľa (ďalej len „sťažovateľ“) dňa 20.06.2019 kasačnú sťažnosť podľa ust. § 438 SSP, ktorou sa domáhal zrušenia vyššie citovaného rozsudku, alternatívne zmeny napadnutého rozsudku tak, že kasačný súd zruší napadnuté rozhodnutie orgánu verejnej správy a vec mu vráti na ďalšie konanie.

19. V kasačnej sťažnosti dôvodil najmä tým, že nesprávne právne posúdenie veci spočíva v nesprávnom právnom posúdení aplikovateľnosti čl. 221 ods. 4 Colného kódexu Spoločenstva a čl. 103 ods. 2 Colného kódexu Únie a s tým spojeného naplnenia podmienok/predpokladov na použitie postupu podľa čl. 221 ods. 4 Colného kódexu Spoločenstva a čl. 103 ods. 2 Colného kódexu Únie správnymi orgánmi oboch stupňov, teda dorubenia cla po lehote troch rokov.

20. Krajský súd nesprávne právne posúdil námietku žalobcu (v správnom konaní), že malo dôjsť minimálne k prerušeniu správneho konania do skončenia trestného konania, aby bol daný spoľahlivo zistený skutkový stav a faktický podklad k meritórnemu rozhodnutiu v správnom konaní. Ako už žalobca namietal v správnom konaní i v správnej žalobe, je v rozpore so zákonom (§ 3 ods. 5 a § 32 ods. 1, ods. 2 i § 46 správneho poriadku) to, že podkladom pre rozhodnutie bol i trestný spis súvisiacej

trestnej veci, na základe ktorej prvostupňový správny orgán aplikoval čl. 221 ods. 4 Colného kódexu Spoločenstva a čl. 103 ods. 2 Colného kódexu Únie, teda dorubil clo aj po lehote 3 rokov. Ide o tak závažnú skutočnosť, že aby bol dodržaný predpísaný postup v správnom konaní a dodržané označené ustanovenia správneho poriadku musí nielen správny orgán preskúmať podklad pre rozhodnutie, trestný spis, ale najmä účastník konania musí mať možnosť namietať prípadné účelové vedenie trestného konania začatého čo i len „vo veci“ bez akýchkoľvek podkladov preukazujúcich, že by mohlo ísť o trestný čin. Nie je totiž možné s prihliadnutím na povinnosti správneho orgánu uvedené v označených ustanoveniach správneho poriadku (§ 3 ods. 5, § 32 ods. 1, 2, § 46 a nasl.) bez náležitého preskúmania vylúčiť možnosť účelového konania trestného orgánu v prospech správneho orgánu, ktoré spolu tvoria jednu organizáciu, spočívajúceho v účelovom začatí trestného konania vo veci alebo účelovom vyhlásení OČTK alebo colného orgánu, že konanie je trestným činom (má všetky obligatórne znaky trestného činu), v prípade, že správny orgán nestihne trojročnú lehotu podľa čl. 221 ods. 3 Colného kódexu Spoločenstva alebo čl. 103 ods. 1 Colného kódexu Únie na dorubenie cla.

21. Krajský súd, podľa názoru sťažovateľa, celkom nesprávne túto námietku znegoval a nesprávne právne posúdil, že nie je dôvodná s tým, že postačuje jednoduché oznámenie od trestného orgánu v spise prvostupňového správneho orgánu so spisom. Takýto postup nemožno v právnom štáte akceptovať, každý podklad alebo okolnosť, ktorá tvorí podklad alebo skutočnosť, na základe ktorej správny orgán rozhoduje, musí mať účastník konania právo preskúmať a namietať. Účastníkovi správneho konania v tejto veci (žalobcovi) bola odňatá možnosť namietať prípadné účelové a neopodstatnené vedenie trestného konania, ktoré by potom logicky nemohlo mať za následok aplikovateľnosť článku 221 ods. 4 Colného kódexu Spoločenstva alebo čl. 103 ods. 2 Colného kódexu Únie, a teda nemohlo by byť dorubené clo po lehote troch rokov.

22. Sťažovateľ ďalej uviedol, že predpoklad aplikovateľnosti článku 221 ods. 4 Colného kódexu Spoločenstva alebo čl. 103 ods. 2 Colného kódexu Únie (konanie je trestným činom) musí byť preukázateľne daný a preskúmateľný, pretože tvorí podklad aplikácie práva, a to či už účastníkom konania, ktorého sa táto aplikácia dotýka, ale aj správny súd. Skutočnosť, že colnému orgánu oznámil vyšetrovateľ Kriminálneho úradu finančnej správy začatie trestného konania alebo predložil uznesenie o začatí trestného stíhania ešte neznamená, že bol spáchaný trestný čin a že je naisto daný/naplnený predpoklad aplikovateľnosti predĺženej lehoty (hypotéza právnej normy článku 221 ods. 4 Colného kódexu Spoločenstva alebo čl. 103 ods. 2 Colného kódexu Únie). Sú desiatky začatých trestných stíhaní ročne pri zrážke vlaku s fyzickou osobou alebo pri nájdení mŕtvol a 90 % z nich skončí zastavením trestného stíhania, pretože nejde o trestný čin. I v týchto účelových trestných stíhaniach zo strany finančnej správy je predpoklad zastavenia, pretože sú vedené účelovo len pre dorubenie colného dlhu po základnej trojročnej lehote a účastník konania nemá žiadnu možnosť sa takémuto postupu brániť, čo nie je možné v právnom štáte.

23. Sťažovateľ namietal nesprávne právne posúdenie námietky sťažovateľa týkajúce sa právneho záveru v rozhodnutí Nejvyššího správného soudu ČR 5Afs 99/2007, pretože krajský súd nesprávne znegoval a dezinterpretoval jasný záver nejvyššieho správného soudu v skutkovo podobnej a právnej totožnej veci, ktorý žalobca argumentoval v správnom konaní a na ktorý poukazuje.

24. Krajský súd neprihliadol na dôvodnú námietku sťažovateľa, že colný dlh mal vzniknúť podľa colného orgánu nesprávnou deklaráciou tovaru dovozcom - sťažovateľom (trestný čin porušovania predpisov o obehú tovaru v styku s cudzinou podľa § 254 Trestného zákona ani ostatné súvisiace trestné činy nie je možné spáchať z nedbanlivosti, iba úmyselne). I v prípade, že by uvedený trestný čin mohol byť hypoteticky spáchaný, čo aj len z nedbanlivosti, aj tak dovozca by nemohol nie byť zodpovednosť, pretože si zabezpečil všetky podklady od vývozcu potrebné na správnu deklaráciu tovaru a nič nezanedbal, postupoval obvyklým spôsobom a nič mu nie je možné pričítať na ťarchu.

25. Podľa sťažovateľa nedošlo k spáchaniu žiadneho trestného činu a nie sú žiadne okolnosti, ani dôkazy, ktoré by to preukazovali. Skutok, ktorého výsledkom je colný dlh, nie je trestným činom, napriek účelovému trestnému oznámeniu zo strany colného úradu a začatiu trestného konania „vo veci“

zo strany KÚFS. Konanie, výsledkom ktorého má byť tvrdený colný dlh, nevykazuje znaky trestného činu, žiaden zákonný dôkaz to nepreukazuje; takýto záver nie je relevantne podložený. Uznesenie o začatí trestného stíhania „vo veci“ samo o sebe nepostačuje. Ako sťažovateľ už uviedol, sú desiatky začatých trestných stíhaní ročne, ktoré skončia tým, že sa nestal trestný čin alebo nejde o trestný čin.

26. Sťažovateľ poukázal na to, že niet žiadneho významového rozdielu v znení čl. 103 ods. 1, ods. 2 Colného kódexu Únie a čl. 221 ods. 3, ods. 4 Colného kódexu Spoločenstva. Ustanovenie § 53 ods. 4 Colného zákona je vzhľadom na to, že ide o vnútroštátnu úpravu terminologicky presnejší a precíznejší a lepšie popisuje, čomu zodpovedá význam čl. 103 ods. 2 Colného kódexu Únie. Poukázal na skutočnosť, že význam univerzálneho pojmu „činu, ktorý v čase, keď bol spáchaný, mohol viesť k trestnému súdnemu konaniu“ uvedeného v čl. 103 ods. 2 Colného kódexu Únie pre všetky členské štáty s prihliadnutím na odlišnosti ich právnych poriadkov zodpovedá v slovenskom právnom poriadku pojmu „konanie, ktoré v čase jeho uskutočnenia malo znaky trestného činu“ uvedenému v § 53 ods. 4 Colného zákona. Predpokladom na použitie päťročnej lehoty teda je, aby skutok vykazoval znaky trestného činu. Znaky každého trestného činu sú objekt trestného činu, objektívna stránka trestného činu, páchatel' trestného činu, subjektívna stránka trestného činu. Na to, aby mohol byť skutok považovaný za trestný čin musí spĺňať všetky znaky konkrétneho trestného činu (skutkovej podstaty), ktoré vždy vyjadrujú naplnenie označených všeobecných znakov trestného činu. Ak tomu tak nie je, nie je možné označiť konanie za trestný čin.

27. Všetky označené štyri skupiny znakov tvoria jednotný celok a sú v skutkovej podstate trestného činu obligatórne. Existujú v každej skutkovej podstate trestného činu, aj keď v nej nie sú výslovne uvedené. V prípade, ak by niektorý z týchto znakov absentoval, nešlo by v danom prípade o trestný čin. Inými slovami na označenie konania, že malo znaky trestného činu, je potrebné viac, než len porušenie colných predpisov. Porušenie colných predpisov neznamená automaticky, že došlo k spáchaniu trestného činu. Záver, že konanie má znaky trestného činu, je potrebné mať preukázané konkrétnymi dôkazmi, že šlo o úmyselné konanie (subjektívna stránka trestného činu) určitej, aj keď neznámej osoby (páchatel'a). Pokiaľ nie je preukázané, že šlo o úmyselné konanie s cieľom skrátiť clo a daň, nie je možné tvrdiť, že konanie malo znaky trestného činu. K porušeniu colných predpisov môže dôjsť i z nebanlivosti (nevedomosti), teda neúmyselne. Pre trestných činoch skrátenia cla podľa § 254 Tr. zák. a skrátenia dane podľa § 276 Tr. zák. ide o úmyselné trestné činy a vyžaduje sa zavinenie vo forme úmyslu, ktorý musí byť preukázaný. V tomto konaní je účelovo vedené trestné konanie (tzv. „ležiak“) účelovo pre colný orgán na účely použitia dlhšej lehoty. Sťažovateľ s takýmto účelovým konaním nesúhlasí a tvrdí, že nemôže byť na účelovo vedené trestné konanie, keď neexistujú dôkazy, že šlo o úmysel akejkolvek osoby skrátiť clo a daň s cieľom získať majetkový prospech.

28. Sťažovateľ žiadal zastavenie trestného konania, ktoré bude tak či onak zastavené po skončení colných konaní a slúži len na použitie rozšírenej päťročnej lehoty na oznámenie colného dlhu. Považuje za zneužitie štátnej moci, ak nakoniec po skončení colných konaní, v ktorých bolo clo získané na podklade trestného konania využitím dlhšej lehoty, bude podkladové trestné konanie zastavené podľa § 215 ods. 1 písm. a/ alebo písm. b/ Tr. por. Išlo by o celkom zjavné porušenie princípu právneho štátu a zneužitie právomoci orgánov verejnej moci v neprospech súkromnej právnickej osoby.

29. Tvrdenie colných orgánov i krajského súdu, že zo záverečnej správy OLAF vyplýva, že pri predmetných rozhodnutiach v colnom konaní došlo ku skráteniu cla vo veľkom rozsahu v zmysle § 254 Tr. zák. a k skráteniu dane v značnom rozsahu podľa § 276 Tr. zák., je, podľa sťažovateľa, nesprávne a nepravdivé. Sťažovateľ ako dovozca si zabezpečil všetky potrebné podklady i podklady navyše k správnej deklarácii pôvodu tovaru. Dovozcovi teda nie je možné vytknúť žiadne úmyselné konanie smerujúce k porušeniu záujmu chráneného Trestným zákonom s cieľom získať prospech (bohužiaľ dovozca/deklarant zodpovedá za deklaráciu objektívne, t.j. bez ohľadu na zavinenie na porušení colných predpisov).

30. Sťažovateľ poukázal na skutočnosť, že colné orgány vykonali colné konanie o dodatočné vymeranie cla a dorubenie dane voči sťažovateľovi na podklade objektívnej zodpovednosti dovozcu - sťažovateľa za

správnú deklaráciu tovaru a nie na podklade zavineného konania konkrétnej osoby. Esenciálnym prvkom (nevyhnutným následkom, ku ktorému smeruje konanie) skrátenia cla alebo dane je získanie prospechu fyzickou osobou na úkor štátneho alebo úniijného rozpočtu. Na strane vývozcu by prípadné porušenie colných predpisov nevedlo k získaniu žiadneho prospechu. Preto záver colného orgánu o spáchaní trestného činu porušením colných predpisov, resp. záver o tom, že konanie malo znaky trestného porušením colných predpisov, resp. záver o tom, že konanie malo znaky trestného činu, nepodložený a neobstojí.

31. Argumentácia začatým trestným konaním nie je relevantná. Podľa sťažovateľa musí byť preukázané, že konanie (tvrdená nesprávna deklarácia tovaru) má všetky znaky trestného činu. Účastník konania musí tiež mať možnosť sa k takýmto dôkazom preukazujúcim, že konanie má znaky trestného činu, vyjadriť. V tomto prípade nebolo preukázané, že konanie (tvrdená nesprávna deklarácia tovaru) - porušenie colných predpisov má všetky znaky trestného činu. Oznámenie OČTK colnému orgánu o začatí trestného konania „vo veci“ alebo uznesenie o začatí trestného konania „vo veci“ je právne bez významu pre aplikáciu rozšírenej päťročnej lehoty na oznámenie colného dlhu; nesprávne právne posúdenie veci krajským súdom spočíva v tom, že tento tvrdil, že oznámenie OČTK colnému orgánu o začatí trestného konania „vo veci“ je bez ďalšieho postačujúca na vyslovenie záveru, že bol reálne daný a splnený predpoklad na aplikáciu predĺženej päťročnej lehoty podľa čl. 221 ods. 4 Colného kódexu Spoločenstva alebo čl. 103 ods. 2 Colného kódexu Únie v spojení § 53 ods. 4 Colného zákona.

31. Začatie konania „vo veci“ neznamená, že bol spáchaný trestný čin, resp. že konanie má znaky trestného činu. Pri každej nájdenej mŕtvole, zrážke vlaku s osobou a iných okolnostiach je začaté trestné konanie „vo veci“ usmrtenia, ak nie sú zrejmé známky zavinenia cudzej osoby, mnoho z nich však končí zastavením z dôvodu, že nejde o trestný čin. Preto uznesenie o začatí trestného konania „vo veci“ je pre použitie rozšírenej päťročnej lehoty samo o sebe absolútne nedostatočné.

32. Použitie rozšírenej päťročnej lehoty na oznámenie colného dlhu nie je možné, podľa názoru sťažovateľa, bez ďalších dôkazov oprieť výlučne o uznesenie o začatí trestného konania „vo veci“ a už vôbec nie len o oznámenie OČTK colnému orgánu o začatí trestného konania „vo veci“.

33. Nie je preto možné postupovať podľa čl. 103 ods. 2 Colného kódexu Únie, teda použitie rozšírenej päťročnej lehoty nie je možné a nemá právny a skutkový podklad, pričom základná trojročná lehota na oznámenie colného dlhu už uplynula. Vzhľadom na prekluzívny charakter uvedených oboch lehôt nie je možné po ich uplynutí oznámiť colný dlh, aj keby existoval, pričom na ich uplynutie a preklúziu colný orgán prihliada ex offio. Napriek tomu účastník konania sa nemôže spoliehať na to, že colné orgány budú postupovať zákonne vzhľadom na predchádzajúci postup správnych orgánov v tejto veci, preto účastník konania namieta premĺčanie i preklúziu oznamovaného colného dlhu.

34. Sťažovateľ taktiež samostatne namietal, že krajský súd nesprávne právne posúdil vec, keď prijal záver, že právo na oznámenie colného dlhu nezaniklo uplynutím zákonných lehôt, pretože nie je možné dodatočne vymerať clo a dorubiť daň (oznámiť oznamovaný colný dlh) pre uplynutie základnej trojročnej lehoty i rozšírenej päťročnej lehoty na oznámenie colného dlhu a je preto potrebné napadnutý rozsudok zmeniť a po vrátení veci príslušnému správnomu orgánu colné konanie zastaviť pre uplynutie základnej trojročnej lehoty i rozšírenej päťročnej lehoty na oznámenie colného dlhu.

35. Sťažovateľ ďalej namietal, že krajský súd nesprávne právne posúdil veci v bode 24. napadnutého rozsudku, keď prijal záver, že správny orgán sťažovateľovi umožnil riadne sa vyjadriť k podkladom pre rozhodnutie a neprihliadol na skutočnosť, že boli porušené procesné práva sťažovateľa v preskúvanom správnom konaní, keď sťažovateľ ako účastník správneho konania nedostal podklady pre rozhodnutie colných orgánov, hoci je to jeho právo účastníka konania podľa § 23 ods. 1 správneho poriadku.

36. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti zo dňa 05.08.2015 uviedol, že Krajský súd v Žiline ani Najvyšší súd SR vo svojich rozsudkoch (sp.zn. 20S/128/2015 zo dňa 14.06.2016, sp.zn. 8Sžfk/68/2016

zo dňa 22.11.2018) nevyjadrili právny názor zhodný s argumentáciou sťažovateľa uvedenou aktuálne v jeho kasačnej sťažnosti zo dňa 20.06.2019. V samostatnom súdnom konaní vedenom v skutkovo a právne podobnej právnej veci sa súdom akceptované námietku sťažovateľa týkali len spochybnenia rozsahu sprístupnenia záverečnej správy Európskeho úradu pre boj proti podvodom (ďalej len „OLAF“). Účastník konania spochybňoval obsah i formu a dôkaznú silu správy obsahujúcej výsledky kontrolných zistení OLAF (správa THOR „FINAL REPORT“ No. 15408 zo dňa 05.06.2014, JG/aa/OLAF.B.1(S) (2014)15695, č. spisu OF/2010/0950/B1 (ďalej len „záverečná správa OLAF“). Krajský súd v Žiline v rozsudku sp.zn. 20S/128/2015 zo dňa 14.06.2016 konštatoval, že boli porušené práva sťažovateľa, pretože sťažovateľ má právo na predloženie takej záverečnej správy OLAF vrátane príloh v takom rozsahu, ktorý sa týka výlučne jeho osoby. Podľa súdu bolo technicky možné zo strany žalovaného sprístupniť sťažovateľovi len tie časti anglickej verzie, vrátane príloh, ktoré by sa týkali výlučne osoby sťažovateľa pri zachovaní dôvernosti a zabezpečení ochrany údajov služobného tajomstva. Podľa právneho názoru Krajského súdu v Žiline, pokiaľ je záverečná správa OLAF jediným podkladom pre rozhodnutie colných orgánov, ktoré má spochybniť závery údajov uvádzaných sťažovateľom v colných vyhláseniach (JCD), jednoznačne musí byť preukázané, že OLAF posudzoval aj dovozy tovarov, ktorých sa daná právna vec týka. Krajský súd v Žiline vo svojom rozsahu ďalej konštatoval, že sťažovateľ mal právo byť oboznámený so záverečnou správou OLAF, resp. s tými jej časťami, ktoré sa ho týkajú a až po predložení tohto kompletného materiálu sa mohol účinne k obsahu záverečnej správy OLAF vyjadriť, prípadne označiť a navrhnúť dôkazy a uviesť skutočnosti, ktorými by zistenia a závery uvedené v záverečnej správe OLAF spochybnil. S vyššie uvedeným právnym názorom Krajského súdu v Žiline sa stotožnil aj Najvyšší súd SR v rozsudku sp.zn. 8Sžf/68/2016 zo dňa 22.11.2018. Podľa názoru Najvyššieho súdu SR správny orgán nepostupoval správne, ak sťažovateľovi nebola poskytnutá časť záverečnej správy OLAF v anglickej a slovenskej verzii vrátane časti príloh, ktorá sa týka obchodov sťažovateľa vrátane prekladov týchto príloh.

37. Krajský súd v Žiline v rozsudku sp.zn. 20S/128/2015 zo dňa 14.06.2016 ani Najvyšší súd SR v rozsudku sp.zn. 8Sžf/68/2016 zo dňa 22.11.2018 nespochybnil postup colných orgánov pri aplikácii článku 221 ods. 4 Colného kódexu, teda nevykonali vyhodnotenie otázky, či uplynula trojročná prekluzívna lehota na oznámenie colného dlhu v neprospech žalovaného, resp. v prospech sťažovateľa.

38. K námietkam sťažovateľa týkajúcim sa odôvodnenosti trestného konania, jeho začatia a priebehu a jeho vplyvu na plynutie prekluzívnej lehoty na oznámenie colného dlhu sa žalovaný podrobne vyjadril už vo vyjadrení k žalobe a v odôvodnení žalobou napadnutého rozhodnutia. Sťažovateľ opakuje v zásade totožné námietky a argumentáciu.

39. Žalovaný uviedol, že s ohľadom na odlišný systém trestného práva a úpravy konania orgánov verejnej moci pri stíhaní trestných činov v jednotlivých členských štátoch Európskej únie, s ktorými Colný kódex, vrátane článku 221 ods. 4 súvisí, je potrebné interpretovať uvedené ustanovenie s prihliadnutím na konkrétnu právnu úpravu trestného konania v príslušnom členskom štáte. Zo znenia slovenskej a pre slovenské colné orgány záväznej verzie Colného kódexu vyplýva, že colný dlh možno oznámiť dlžníkovi aj po ukončení trojročného obdobia uvedeného v článku 221 ods. 1 Colného kódexu v prípade, ak je colný dlh výsledkom skutku, ktorý v čase spáchania podliehal začatiu trestného konania na súde. Colný kódex nevyžaduje, aby bola trestnosť daného skutku konštatovaná právoplatným rozhodnutím príslušného súdu. požaduje len, aby išlo o skutok, ktorý v čase spáchania podliehal začatiu trestného konania na súde, teda aby išlo o skutok, ktorý môže mať pri splnení všetkých procesných i hmotnoprávných podmienok príslušných všeobecne záväzných právnych predpisov v oblasti trestného práva začatie trestného stíhania a následné podanie obžaloby na súd (teda začatie trestného konania na súde). Sťažovateľom v kasačnej sťažnosti spomínané ustanovenie § 53 ods. 4 zákona č. 199/2004 Z.z. Colný zákon a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (konanie, ktoré v čase jeho uskutočnenia malo znaky trestného činu) nie je možné použiť, keďže ide o vnútroštátny právny predpis, ktorý nemá rovnakú právnu silu ako Colný kódex, ktorý je všeobecne záväzným právnym predpisom Európskej únie priamo aplikovateľným na území jej členských štátov. Podľa čl. 7 ods. 2 druhá veta zákona č. 460/1992 Zb. Ústava Slovenskej republiky (ďalej len „Ústava Slovenskej republiky“) právne záväzné akty Európskych spoločenstiev a Európskej únie majú prednosť pred

zákonmi Slovenskej republiky. Pre orgány finančnej správy je primárne právne záväzné znenie článku 221 ods. 3 Colného kódexu (colný dlh je výsledkom skutku, ktorý v čase spáchania podliehal začatiu trestného konania na súde).

40. Na základe skutočností zistených colnými orgánmi v súvislosti s dovozom tovaru v predmetnom prípade (JCD ev. č. 0606910405074, JCD ev. č. 0606910407138) bolo uznesením vyšetrovateľa finančnej správy zn. KÚFS-2/7054-V-2018 zo dňa 22.02.2018 začaté trestné stíhanie podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku vo veci porušovania predpisov o obehu tovaru v styku s cudzinou podľa § 254 ods. 2, ods. 4 písm. a/ zákona č. 300/2005 Z.z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný zákon“) v súbehu so zločinom skrátenia dane a poisteného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona. Začatie trestného stíhania bolo colnému úradu oznámené listom Kriminálneho úradu finančnej správy zn. ČVS: KÚFS-2/7054-V-2018 zo dňa 22.02.2018. Colný úrad bol povinný túto skutočnosť vziať na vedomie a zohľadniť ju pri výkone svojej právomoci, a teda aj v prípade posudzovania plynutia prekluzívnej lehoty na oznámenie colného dlhu.

41. Konkrétny výsledok trestného konania nie je pre použitie článku 221 ods. 4 Colného kódexu relevantný, keďže uvedené ustanovenie vyžaduje „len“ aby čin, ktorého výsledkom bol colný dlh, v čase spáchania podliehal začatiu trestného konania na súde, ale nepožaduje, aby bolo o danom čine (skutku) aj právoplatne rozhodnuté. Rovnako nie je pre použitie článku 221 ods. 4 Colného kódexu právne významný spôsob rozhodnutia v začatom trestnom konaní, pretože citované ustanovenie nespája prípadný výsledok začatého trestného konania so žiadnymi ďalšími právnymi následkami. Podľa uvedeného ustanovenia článku 221 ods. 4 Colného kódexu má právne následky len právne relevantným spôsobom príslušným orgánom verejnej moci konštatovaná skutočnosť, že konanie (čin), ktorého následkom vznikol colný dlh, podliehalo v čase spáchania začatiu trestného konania na súde, pričom k tomuto trestnému konaniu na súde môže dôjsť aj v budúcnosti a môžu mu predchádzať iné konania príslušných orgánov v závislosti od zodpovedajúcej vnútroštátnej úpravy príslušného členského štátu Európskej únie, ktorý článok 221 ods. 4 Colného kódexu interpretuje a aplikuje.

42. Žalovaný nesúhlasil ani s tvrdením sťažovateľa, že vyšetrovací spis by mal byť súčasťou spisového materiálu k právnej veci dodatočného vymerania colného dlhu.

43. Vyšetrovací spis v trestnej veci nie je podkladom k rozhodnutiu colného úradu, resp. žalovaného vo veci vzniku colného dlhu, ale oznámenie o začatí trestného stíhania je len zákonným dôvodom na predĺženie lehoty na oznámenie colného dlhu. Samotný colný dlh vznikol bez ohľadu na začatie a vedenie trestného stíhania a jeho právna kvalifikácia, určenie jeho výšky, okamihu a miesta vzniku i právna kvalifikácia dlžníka vychádzajú zo zistení colných, resp. finančných orgánov a sú súčasťou spisového materiálu vedeného týmito orgánmi (postúpeného aj na súdne konanie príslušného súdu). Tvrdenie sťažovateľa o tom, že podkladom pre rozhodnutie o colnom dlhu je vyšetrovací spis, nezodpovedá realite a nereflektuje rozsah právomocí a príslušnosti orgánov finančnej správy, ktoré vo veci vzniku colného dlhu konali a rozhodli.

44. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti taktiež spochybnil dôkaznú silu záverečnej správy vyšetrovania OLAF.

45. Žalovaný opätovne poukázal na skutočnosť, že ako podklad pre vydanie rozhodnutia o dodatočnom vymeraní colného dlhu neslúži záverečná správa OLAF ako taká, ale podkladom pre rozhodnutie sú skutočnosti (informácie, údaje a dáta), ktoré boli vyšetrovaním OLAF zistené a z ktorých vyplynula povinnosť colného úradu dodatočne vymerať colný dlh a daň. Tieto údaje, ktoré boli podkladom pre vydanie rozhodnutia colného úradu zn. 139178/2018 zo dňa 09.03.2018 boli súčasťou spisového materiálu a v súlade s § 23 a § 33 ods. 2 správneho poriadku boli k dispozícii aj sťažovateľovi, ktorý však svoje právo v plnom rozsahu dobrovoľne nevyužil. Po podaní žaloby boli údaje, ktoré boli vyšetrovaním OLAF zistené a z ktorých vyplynula povinnosť colného úradu dodatočne vymerať colný dlh a daň, ako súčasť predloženého spisu k dispozícii aj Krajskému súdu v Žiline, pričom sú tiež veľmi podrobne uvedené a odôvodnené v prvostupňovom rozhodnutí zn. 139178/2018 zo dňa 09.03.2018.

Všetky údaje, z ktorých prvostupňové rozhodnutie colného úradu vychádzalo, sú súčasťou spisového materiálu a boli pred vydaním rozhodnutia sprístupnené aj sťažovateľovi. Spôsob získania dôkazov v rámci konania OLAF sa riadi právnymi predpismi upravujúcimi činnosť OLAF a nemôže byť predmetom skúmania národnými orgánmi členských štátov podľa ich trestných alebo správnych kódexov. Ide o samostatnú oblasť, ktorá je upravená na základe členských štátov Európskej únie, ktoré majú možnosť existenciu a spôsob činnosti OLAF kreovať, meniť a upravovať.

46. Žalovaný poukázal na to, že colný úrad so sťažovateľom komunikoval a umožnil mu vyjadriť sa k podkladom pre rozhodnutie, teda i k správe OLAF v rozsahu týkajúcom sa sťažovateľa, avšak sťažovateľ v rámci využitia svojho práva neuviedol žiadne konkrétne dôkazy, návrhy, či skutočnosti, ktoré by vyvracali správnosť a pravdivosť výsledkov vyšetrovania OLAF a z neho vyplývajúcich skutočností, ktoré boli podkladom pre rozhodnutie o dodatočnom vymeraní colného dlhu a dorubenia dane zn. 139178/2018 zo dňa 09.03.2018.

III.

Konanie na kasačnom súde

47. Najvyšší súd SR ako súd kasačný (ďalej aj „kasačný súd“) preskúmal rozsudok krajského súdu v medziach sťažnostných bodov (§ 438 ods. 2, § 445 ods. 1 písm. c/, ods. 2 SSP), pričom po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 442 ods. 1, § 443 ods. 1 SSP) a že ide o rozhodnutie, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1 SSP), vo veci v zmysle ust. § 445 SSP nenariadil pojednávanie a po neverejnej porade senátu dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná, a preto ju podľa § 461 SSP zamietol.

48. Predmetom kasačnej sťažnosti bol rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 30S/128/2018 zo dňa 16.04.2019, ktorým tento podľa ust. § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. SSP zamietol žalobu, ktorou sa sťažovateľ domáhal preskúmania a následne zrušenia rozhodnutia žalovaného č. 246977/2018 zo dňa 11.07.2018, ktorým tento potvrdil rozhodnutie Colného úradu v Žiline č. 139178/2018 zo dňa 09.03.2018.

49. Z obsahu administratívneho spisu mal kasačný súd ďalej za preukázané, že prvostupňovým rozhodnutím Colného úradu Žilina č. 139178/2018 zo dňa 09.03.2018, po zápise do účtovnej evidencie dňa 07.03.2018 pod evidenčným číslom 0600030800104 podľa článku 104 ods. 1 v spojení s článkom 105 ods. 3 a ods. 4 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 952/2013 z 09.10.2013, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Únie v znení zmien a doplnkov (ďalej len „Colný kódex Únie“) oznámil v zmysle článku 102 ods. 1 a ods. 3 Colného kódexu Únie v spojení s § 53 zákona č. 199/2004 Z.z. colný zákon a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „colný zákon“) a § 12 zákona č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších právnych predpisov (ďalej len „zákon o DPH“) povinnému dlžníkovi určenému podľa článku 201 ods. 3 Nariadenia Rady (EHS) č. 2913/92 z 12.10.1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva v znení zmien a doplnkov (ďalej len „Colný kódex spoločenstva“) a § 69 ods. 8 zákona o DPH METALCOM Čadca, s.r.o. sumu dovozného cla a daň z pridanej hodnoty, ktorá sa má zaplatiť vo výške 46 584,91 Eur.

50. Colný úrad Žilina na základe výsledku vyšetrovania Európskeho úradu boja proti podvodom - OLAF (FINAL REPORT OCM (2017) 26001-15/12/2017, Case No OF/2015/0202/B.1) (ďalej len „záverečná správa“) zmenil v odsekoch 34 „Kód krajiny pôvodu“ Rozhodnutí v colnom konaní ev. č. 0606910405074 a 0606910407138 pôvodný údaj „TW“ (Taiwan) na nový údaj „CN“ (Čína) a dovymeral antidumpingové clo a daň z pridanej hodnoty pri dovoze tovaru v zmysle colných predpisov. Uviedol, že tým, že deklarant spôsobil, že do účtovnej evidencie bola zapísaná nižšia ako dlžná suma dovoznej platby, vznikol colný dlh podľa článku 201 ods. 1 písm. a/ Colného kódexu spoločenstva prepustením tovaru, ktorý podliehal dovoznému clu do voľného obehu, a to podľa článku 201 ods. 3 Colného kódexu spoločenstva v okamihu prijatia colného vyhlásenia. Deň, kedy boli na pobočke Colného úradu Žilina - nácestné stredisko prijaté jednotlivé písomné colné vyhlásenia, na podklade ktorých bol dovezený tovar prepustený do režimu voľný obeh, je určený colným orgánom ako okamih,

kedy a kde colný dlh vznikol.

51. Colný úrad Žilina určil sumu dovozného cla, ktorá sa má zaplatiť v zmysle článku 101 ods. 1 v spojení s článkom 85 ods. 1 Colného kódexu Únie, ďalej vyrubil rozdiel dane z pridanej hodnoty podľa § 12 v spojení s § 21 ods. 1 písm. a/ a ods. 2 zákona o DPH. Konečné antidumpingové clo bolo vymerané v zmysle nariadenia Rady (ES) č. 91/2009 z 26.01.2009 (ďalej len „nariadenie Rady ES č. 91/2009“), ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo na dovoz určitých spojovacích materiálov zo železa alebo ocele s pôvodom v Čínskej ľudovej republike. Daňová povinnosť pri dovoze tovaru vznikla dňom prijatia jednotlivých colných vyhlásení na prepustenie tovaru do colného režimu voľný obeh. Základ DPH pri dovoze tovaru bol určený podľa § 24 ods. 1 a 2 zákona o DPH účinného v čase prijatia predmetných colných vyhlásení. Pri dovoze tovaru je podľa § 69 ods. 8 zákona o DPH povinná platiť daň osoba, ktorá je dlžníkom podľa colných predpisov. V odôvodnení rozhodnutia správny orgán prvého stupňa poukázal na podklady rozhodnutia, ktorými sú zistenia z kontroly vykonanej podľa článku 48 v spojení s článkom 46 Colného kódexu Únie, údaje v colných vyhláseniach - rozhodnutia v colnom konaní ev. č. 0606910405074, 0606910407138 a výsledky vyšetrovania OLAF sumarizované v záverečnej správe. Kontrolou bolo zistené, že žalobca doviezol tovar, ktorý bol prepustený do navrhovaného režimu rozhodnutiami v colnom konaní ev. č. 0606910405074 a 0606910407138. Deklarant v colnom konaní pri colných vyhláseniach JCD ev. č. 0606910405074 a č. 0606910407138 deklaroval v odseku 34 JCD „kód krajiny pôvodu“ kód „TW“ a odseku 36 JCD „Preferencie“ deklaroval kód „100“, na základe čoho bolo v colnom konaní vymerané zmluvné clo. Správny orgán ďalej vychádzajúc z podkladových materiálov vyplývajúcich zo záverečnej správy zistil, že v rámci vyšetrovania úrad OLAF uskutočnil spoločné šetrenia s orgánmi členských štátov, a tiež šetrenia na Taiwane spolu s predstaviteľmi úradu zahraničného obchodu (BOFT) a úradu colného vyšetrovania (DOI). Na základe týchto šetrení sa zistilo, že sa z ČĽR doviezlo na Taiwan 941 kontajnerov spojovacích materiálov, ktoré sa po následnom preložení do nových kontajnerov odoslali a doviezli do EÚ bez toho, aby na Taiwane prešli akýmkoľvek spracovaním.

52. Tento tovar si teda zachoval čínsky pôvod, takže podliehal platbe ADC. Spojovacie materiály boli dovezené okrem iných členských štátov aj na Slovensko. Výsledky vyšetrovania sa dotknutým členským štátom oznámili listom úradu OLAF OCM(2017)2249 z 02.02.2017 (ďalej len „list úradu OLAF z 02.02.2017“), pričom bolo zistené, že 667 kontajnerov sa doviezlo z ČĽR s prekládkou na Taiwane, pričom sa na Taiwane deklarovali ako vývoz do Singapuru, avšak v skutočnosti sa vyviezli do EÚ. Tieto dovozy sa týkali aj SR. V období, ktorého sa vyšetrovanie týka, právny základ pravidiel nepreferenčného pôvodu tovarov poskytovali články 22 až 26 Colného kódexu spoločenstva. Správny orgán poukázal na list OLAF z 02.02.2017, v ktorom bolo konštatované, že úrad DOI poskytol úradu OLAF podrobné informácie za kontajnery, z ktorých vyplýva, že tovar mal pôvod v ČĽR, takže podliehal úhrade ADC. Prílohu tohto listu tvorila tabuľka so získanými informáciami za jednotlivé členské štáty, v ktorej bol zoznam spárovaných kontajnerov podľa členských štátov. V tomto zozname boli identifikované dva dovozy spoločnosti METALCOM Čadca, s.r.o., a to JCD 0606910405074 - kontajner FCIU3801359 a JCD 0606910407138 - kontajner CAIU3091433. Z tabuľky je zrejmé, že pod dovozom TW1035 kontajner FCIU3801359 a pod dovozom TW1128 kontajner CAIU3091433. Do Taiwanu bol z Číny dovezený kontajnerom TEMU4829799 spojovací materiál v množstve 24 466 kg. Následne bol vyvezený z Taiwanu kontajnerom FCIU3801359 o množstve 24 466 kg a dovezený do EÚ, pričom bol prepustený do navrhovaného režimu JCD 0606910405074. Obdobne bol do Taiwanu z Číny dovezený kontajnerom TCKU3547369 spojovací materiál v množstve 24 530 kg. Následne bol vyvezený z Taiwanu kontajnerom CAIU3091433 o množstve 24 530 kg a dovezený do EÚ, pričom bol prepustený do navrhovaného režimu JCD 0606910407138. Na základe skutkového zistenia, že si predmetný tovar „spojovací materiál“ zachoval čínsky pôvod, prvostupňový správny orgán obsiahol rozpis výšky pôvodného colného dlhu a DPH a zisteného colného dlhu a DPH vo vzťahu k jednotlivým colným vyhláseniam a položkám. V súvislosti s podozrením porušenia predpisov o obehu tovaru v styku s cudzinou v zmysle § 254 a z krátenia dane v zmysle § 276 Trestného zákona, čo vykazuje znaky skutku, ktorý je definovaný v článku 103 ods. 2 Colného kódexu Únie a § 53 ods. 4 colného zákona, podal správny orgán prvého stupňa dňa 17.01.2018 trestné oznámenie, a to na základe vyšetrovania vykonaného OLAF, ktorého výsledky sú obsiahnuté v záverečnej správe.

53. Správny súd ďalej zistil, že príslušný orgán činný v trestnom konaní začal dňa 22.02.2018 trestné stíhanie podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku v nadväznosti na skutočnosti zistené z vyšetrovania vykonaného OLAF, ktorého výsledky sú spísané v záverečnej správe.

54. Zo skutočností zistených správnym orgánom vyplynulo, že žalobca svojim konaním spôsobil, že dovezený tovar bol prepustený do colného režimu voľný obeh na základe nesprávnych údajov (odsek 34 JCD ev. č. 0606910405074 a 0606910407138). Suma dovozného cla sa určila a zapísala do účtovnej evidencie v sume nižšej, ako je suma dovozného cla, ktorá sa má zaplatiť. Tým, že žalobca spôsobil, že do účtovnej evidencie bola zapísaná nižšia ako dlžná suma dovoznej platby, vznikol colný dlh podľa článku 201 ods. 1 písm. a/ Colného kódexu spoločenstva prepustením tovaru, ktorý podlieha dovoznému clu do voľného obehu, a to podľa článku 201 ods. 2 Colného kódexu spoločenstva v okamihu prijatia JCD 0606910405074 dňa 09.01.2014 a zápisu do evidencie MCK dňa 25.03.2014 (JCD 0606910407138).

55. Z colných vyhlásení vyplynulo, že príjemca tovaru - žalobca podal colné vyhlásenie vo vlastnom mene. Z uvedeného preto v zmysle článku 4 ods. 18 Colného kódexu spoločenstva vyplýva, že žalobca je deklarantom a svojim konaním naplnil materiálne znaky postavenia dlžníka v zmysle článku 201 ods. 3 Colného kódexu spoločenstva.

56. Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal žalobca odvolanie.

57. O odvolaní žalobcu voči vyššie označenému rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa rozhodol žalovaný rozhodnutím č. 246977/2018 zo dňa 11.07.2018, ktorým prvostupňové správne rozhodnutie potvrdil a odvolanie žalobcu zamietol stotožňujúc sa pritom so skutkovými a právnymi dôvodmi správneho rozhodnutia prvého stupňa, na ktoré v podrobnostiach odkázal. Na dôvažok vo vzťahu k jednotlivým odvolacím námietkam žalovaný uviedol, že zo súvisiaceho ustanovenia článku 103 ods. 2 Colného kódexu Únie vyplýva, že colný dlh možno oznámiť dlžníkovi aj po ukončení trojročného obdobia uvedeného v článku 103 ods. 2 Colného kódexu Únie v prípade, ak colný dlh vznikol v dôsledku činu, ktorý v čase, keď bol spáchaný, mohol viesť k trestnému konaniu. Colný kódex Únie a ani žiaden iný všeobecne záväzný právny predpis EÚ alebo SR nevyžaduje, aby bola trestnosť daného skutku konštatovaná právoplatným rozhodnutím príslušného súdu. Dokonca sa nevyžaduje ani začatie súdneho konania v príslušnej trestnej veci, keďže znenie článku 103 ods. 2 Colného kódexu Únie obsahuje len podmienku existencie možnosti, že čin, ktorého dôsledkom vznikol colný dlh, bude viesť k trestnému konaniu.

58. Na základe skutočností zistených colnými orgánmi v súvislosti s dovozom tovaru v predmetnom prípade (JCD ev. č. 0606910405074, JCD ev. č. 0606910407138) bolo uznesením vyšetrovateľa finančnej správy zo dňa 22.02.2018 začaté trestné stíhanie podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku vo veci porušovania predpisov o obehu tovaru v styku s cudzinou podľa § 254 ods. 2, ods. 4 písm. a/ Trestného zákona v súbehu so zločinom z krátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona. Začatie trestného stíhania bolo colnému úradu oznámené listom Kriminálneho úradu finančnej správy zo dňa 22.02.2018. Žalovaný vo svojom rozhodnutí zdôraznil, že jednotlivé trestné kódexy neboli na vydanie rozhodnutia o dodatočnom vymeraní colného dlhu vôbec aplikované. Colný úrad len zohľadnil skutočnosť, že existuje uznesenie o začatí trestného stíhania a pre riešenie otázky vplyvu času na právo oznámiť dlžníkovi colný dlh aplikoval ustanovenie článku 103 ods. 2 Colného kódexu Únie v spojení s ust. § 53 ods. 4 colného zákona. Zodpovedajúce úkony orgánov činných v trestnom konaní majú vo vzťahu ku konaniu o dodatočnom vymeraní colného dlhu len ten význam, že poskytujú právne záväzný úsudok o tom, že skutok, ktorého výsledkom je colný dlh, mohol viesť k trestnému konaniu. Pokiaľ žalobca namietal a spochybnil správy OLAF dôkazmi o pôvode tovaru, ktoré podľa účastníka preukazujú pôvod tovaru, k uvedenému žalovaný uviedol, že žalobca nepredložil žiaden dôkaz, ktorý by zistenia OLAF týkajúce sa účastníka konania, resp. ním dovážaného tovaru, vyvracal. Nesprávny údaj o pôvode tovaru uvedený v colnom vyhlásení ani osvedčenia o pôvode, ktoré sú v rozpore so zisteniami a výsledkami vyšetrovania OLAF, nie je možné považovať za dôkaz spôsobilý účinne

spochybníť pravdivosť a správnosť zistení OLAF v rámci výkonu jeho právomoci. Pokiaľ ide o námietku žalobcu, v zmysle ktorej zo správy OLAF vyplýva, že vymáhateľná suma je približne vo výške 1/4 - iny z celkovej sumy antidumpingového cla, pričom z bodu 4 tabuľky tiež podľa žalobcu vyplýva, že Slovenska sa týka len jeden kontajner s antidumpingovým clom vo výške 20 000,- Eur, čo podľa účastníka nekorešponduje s napadnutým rozhodnutím, žalovaný v podrobnostiach odkázal na podrobné dôvody, ktoré obsahol správny orgán prvého stupňa v rozhodnutí, v ktorom sa vyjadroval k okolnostiam vzniku colného dlhu, a tiež k spôsobu jeho výpočtu a odôvodnenia jeho výšky. Vychádzal z výsledkov vyšetovania OLAF, z ktorého vyplynulo, že účastníkom konania dovážaný tovar, ktorého sa clo týkalo, bol dovážaný v dvoch kontajneroch, na ktoré sa vzťahovali colné vyhlásenia. Uvedená skutočnosť je zrejmá priamo z colných vyhlásení, a tiež z ostatných súvisiacich dokladov s prepravou predmetného tovaru, pričom tieto sú súčasťou spisového materiálu.

IV.

Právne predpisy a právne názory kasačného súdu

59. V správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

60. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde (§ 2 ods. 1, 2 SSP).

61. Správne sudy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom (§ 6 ods. 1 SSP).

62. Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu je posudzovať či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj procesnoprávnymi predpismi.

63. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

64. Kasačný súd preskúmal rozsudok správneho súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, preskúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu a konanie mu predchádzajúce, a to najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými zásadnými námietkami uvedenými v žalobe a s takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

65. Podľa článku 20 ods. 1 nariadenia Rady (EHS) č. 2913/92 z 12. októbra 1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva (ďalej len „Colný kódex spoločenstva“), ak vznikne colný dlh, sú clo a platby dlžné na základe právnych predpisov založené na Colnom sadzobníku Európskych spoločenstiev.

66. Podľa článku 62 ods. 1 Colného kódexu spoločenstva písomné colné vyhlásenie musí byť podané na tlačive, ktoré zodpovedá úradnému vzoru stanovenému pre tento účel. Musí byť podpísané a musí

obsahovať všetky náležitosti nevyhnutné pre uplatňovanie predpisov upravujúcich colný režim, do ktorého je tovar navrhovaný v colnom vyhlásení.

67. Podľa článku 62 ods. 2 Colného kódexu spoločenstva k písomnému colnému vyhláseniu musia byť pripojené všetky doklady, ktorých predloženie je nevyhnutné pre uplatňovanie predpisov upravujúcich colný režim, do ktorého je tovar navrhovaný v colnom vyhlásení.

68. Podľa článku 79 Colného kódexu spoločenstva prepustením do voľného obehu získava tovar, ktorý nie je tovarom spoločenstva, colný štatút tovaru spoločenstva. Prepustenie zahŕňa uplatnenia obchodno-politických opatrení, splnenie ďalších formalít stanovených pre dovoz určitého tovaru a vybratie všetkých platieb dlžných na základe právnych predpisov.

69. Podľa článku 201 ods. 1 písm. a/ Colného kódexu spoločenstva colný dlh pri dovoze vzniká prepustením tovaru, ktorý podlieha dovoznému clo do voľného obehu.

70. Podľa článku 201 ods. 2 Colného kódexu spoločenstva colný dlh vzniká v okamihu prijatia daného colného vyhlásenia.

71. Podľa článku 201 ods. 3 Colného kódexu spoločenstva dlžníkom je deklarant. V prípade nepriameho zastúpenia je dlžníkom taktiež osoba, na ktorej účet sa colné vyhlásenie predkladá. Ak je colné vyhlásenie s návrhom na prepustenie tovaru do jedného z režimov uvedených v odseku 1 vystavené na základe údajov, v dôsledku ktorých neboli celé clo alebo jeho časť vybraté, každá osoba, ktorá poskytla údaje k vystaveniu vyhlásenia a ktorá si bola alebo si mala byť vedomá, že takéto údaje nie sú pravdivé, môže byť taktiež považovaná za dlžníka v súlade s platnými národnými predpismi.

72. Podľa článku 22 ods. 6 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 952/2013 z 9. októbra 2013, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Únie (ďalej len „Colný kódex Únie“), pred vydaním rozhodnutia, ktoré by bolo v neprospech žiadateľa, oznámia colné orgány dôvody, ktoré budú podkladom ich rozhodnutia, žiadateľovi, ktorému sa umožní, aby v stanovenej lehote, ktorá plynie odo dňa, keď mu bolo uvedené oznámenie doručené alebo sa považuje za doručené, predložil svoje stanovisko. Po uplynutí tejto lehoty sa žiadateľovi vhodným spôsobom oznámi rozhodnutie.

73. Podľa článku 85 ods. 1 Colného kódexu Únie všeobecné pravidlá pre výpočet sumy dovozného alebo vývozného cla suma dovozného alebo vývozného cla sa určuje na základe pravidiel pre výpočet cla, ktoré sa vzťahovali na daný tovar v čase, keď colný dlh vznikol s ohľadom na tento tovar.

74. Podľa článku 101 ods. 1 Colného kódexu sumu dovozného alebo vývozného cla, ktorá sa má zaplatiť, určujú colné orgány zodpovedné za miesto, na ktorom colný dlh vznikol alebo ktoré sa za takéto miesto považuje v súlade s článkom 87, ihneď ako majú potrebné informácie.

75. Podľa článku 101 ods. 2 Colného kódexu bez toho, aby bol dotknutý článok 48, môžu colné orgány prijať sumu dovozného cla alebo vývozného cla, ktorá sa má zaplatiť, určenú deklarantom.

76. Podľa článku 102 ods. 1 Colného kódexu Únie colný dlh sa oznamuje dlžníkovi spôsobom ustanoveným na mieste, na ktorom colný dlh vznikol, alebo na mieste, ktoré sa za takéto miesto považuje v súlade s článkom 87.

77. Podľa článku 102 ods. 2 Colného kódexu Únie, ak sa suma dovozného alebo vývozného cla, ktorá sa má zaplatiť, rovná sume uvedenej v colnom vyhlásení, prepustenie tovaru colnými orgánmi je rovnocenné oznámeniu colného dlhu colnému dlžníkovi.

78. Podľa článku 102 ods. 3 Colného kódexu Únie, ak sa odsek 2 neuplatňuje, colné orgány oznámia dlžníkovi colný dlh, keď z ich strany bude možné určiť sumu dovozného alebo vývozného cla, ktorá sa má zaplatiť, a keď budú môcť vydať rozhodnutie.

79. Podľa článku 105 ods. 3 Colného kódexu Únie, ak colný dlh vznikol za iných okolností ako sú uvedené v odseku 1, suma dovozného alebo vývozného cla, ktorá sa má zaplatiť, sa zapíše do účtovnej evidencie do 14 dní odo dňa, keď môžu colné orgány určiť sumu daného dovozného alebo vývozného cla a vydať rozhodnutie.

80. Podľa článku 105 ods. 4 Colného kódexu Únie, ak sa suma dovozného alebo vývozného cla, ktorá sa má zaplatiť, nezapísala v súlade s odsekmi 1, 2 a 3 alebo sa určila a zapísala do účtovnej evidencie v sume nižšej ako je suma dovozného alebo vývozného cla, ktorá sa má zaplatiť, odsek 3 sa uplatňuje aj na sumu dovozného alebo vývozného cla, ktorá sa má vybrať alebo ostáva na vybranie.

81. Podľa § 53 ods. 1 písm. b/ zákona č. 199/2004 Z.z. colný zákon a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „colný zákon“), ak sa použije postup podľa osobitného predpisu, colný úrad oznámi dlžníkovi sumu colného dlhu dorúčením písomného rozhodnutia o vymeraní colného dlhu alebo o dodatočnom vymeraní colného dlhu v správnom konaní.

82. Podľa § 53 ods. 5 colného zákona, ak sa po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia o určení colného dlhu v colnom konaní dodatočne preukáže, že suma colného dlhu oznámená dlžníkovi týmto rozhodnutím nezodpovedá sume colného dlhu, ktorá sa mala podľa colných predpisov zaplatiť, colný úrad osobitným rozhodnutím dodatočne vymeria colný dlh alebo vydá rozhodnutie o vrátení alebo odpustení sumy dovozného cla alebo sumy vývozného cla; ustanovenia všeobecného predpisu o správnom konaní o preskúmaní rozhodnutí sa nepoužijú.

83. Podľa § 12 zákona č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty v znení účinnom k 31.12.2014 (ďalej len „zákon o DPH“), dovozom tovaru je vstup tovaru z územia tretích štátov na územie Európskej únie. Pri dovoze tovaru do tuzemska sa na daň vzťahujú ustanovenia colných predpisov, ak tento zákon neustanovuje inak.

84. Podľa § 21 ods. 1 písm. a/ zákona o DPH daňová povinnosť pri dovoze tovaru vzniká prepustením tovaru do colného režimu voľný obeh.

85. Podľa § 21 ods. 2 zákona o DPH daňová povinnosť pri tovare podľa odseku 1 vzniká dňom prijatia colného vyhlásenia na prepustenie tovaru do príslušného colného režimu alebo dňom, v ktorom colný dlh vznikol iným spôsobom ako prijatím colného vyhlásenia. Daň je splatná v lehote pre splatnosť cla podľa colných predpisov.

86. Podľa § 24 ods. 1 zákona o DPH základom dane pri dovoze tovaru je colná hodnota tovaru.

87. Podľa § 27 ods. 1 zákona o DPH základná sadzba dane na tovary a služby je 19 % zo základu dane s výnimkou základnej sadzby dane ustanovenej v § 85j ods. 1 na obdobie podľa § 85j ods. 1. Na tovary uvedené v prílohe č. 7 sa uplatňuje znížená sadzba dane 10 % zo základu dane.

88. Podľa § 68 ods. 8 zákona o DPH údaje v daňovom priznaní uvádza nezaložená identifikovaná osoba v eurách. Ak sa úhrada za elektronicky dodané služby uskutoční v inej mene ako v eurách, použije sa na prepočet tejto úhrady na eurá kurz platný posledný deň zdaňovacieho obdobia publikovaný Európskou centrálnou bankou pre tento deň alebo nasledujúci deň, ak nebol v ten deň kurz publikovaný.

89. Podľa § 69 ods. 8 zákona o DPH, pri dovoze tovaru je povinná platiť daň osoba, ktorá je dlžníkom podľa colných predpisov, alebo príjemca tovaru, ak pri dovoze tovaru je dlžníkom podľa colných predpisov zahraničná osoba, ktorá je držiteľom jednotného povolenia podľa osobitného predpisu 28a/ vydaného colným orgánom iného členského štátu, a tento dlžník nepoužije dovezený tovar na účely svojho podnikania.

28a/ Čl. 496 nariadenia Komisie (EHS) č. 2454/93 z 2. júla 1993, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (EHS) č. 2913/92, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva (mimoriadne vydanie Ú.v. EÚ, kap.

2/zv. 6; Ú.v. ES L 253, 11.10.1993) v platnom znení.

90. Podľa § 84 zákona o DPH, na správu dane sa použijú ustanovenia osobitného predpisu, 33/ ak tento zákon neustanovuje inak. Pri dovoze tovaru je správcom dane colný orgán a na správu dane sa použijú colné predpisy, ak tento zákon neustanovuje inak.

33/ Zákon č. 563/2009 Z.z. v znení zákona č. 331/2011 Z.z.

91. Podľa článku 10 ods. 1 nariadenia EP a Rady (EÚ) č. 883/2013 z 11.09.2013 o vyšetrovaní vykonávaných Európskym úradom pre boj proti podvodom (OLAF), ktorým sa zrušuje nariadenie EP a Rady (ES) č. 1073/1999 a nariadenie Rady (Euratom) č. 1074/1999, informácie postúpené alebo získané v priebehu externých vyšetrení v akejkoľvek forme sú chránené príslušnými ustanoveniami.

92. Podľa článku 10 ods. 2 citovaného nariadenia informácie postúpené alebo získané v priebehu interných vyšetrení v akejkoľvek forme, sú predmetom služobného tajomstva a sú chránené predpismi platnými pre inštitúcie únie.

93. Podľa článku 10 ods. 3 citovaného nariadenia dotknuté inštitúcie, orgány, úrady alebo agentúry zabezpečia, aby sa dodržiavala dôvernosť vyšetrení vedených úradom, ako aj legitímne práva dotknutých osôb a aby sa v prípade začatia súdneho konania dodržali všetky vnútroštátne predpisy vzťahujúce sa na takéto konania.

94. Podľa článku 11 ods.1 veta prvá citovaného nariadenia po uzavretí vyšetrenia úrad pod dohľadom generálneho riaditeľa vypracuje správu. Táto správa obsahuje informácie o právnom základe vyšetrenia, uskutočnených procesných krokoch, zistených skutočnostiach a ich predbežnej právnej kvalifikácii, odhadovanom finančnom vplyve týchto skutočností, dodržiavaní procesných záruk v súlade s článkom 9 a o záveroch vyšetrenia.

95. Podľa článku 11 ods. 2 citovaného nariadenia pri vypracúvaní týchto správ a odporúčaní sa zohľadní vnútroštátne právo dotknutého členského štátu. Správy vypracované na takomto základe predstavujú prípustný dôkaz v správnych alebo súdnych konaniach členského štátu, v ktorých sa ich použitie ukáže ako nevyhnutné, rovnakým spôsobom a za rovnakých podmienok ako administratívne správy vypracované národnými administratívnymi inšpektormi. Tieto správy podliehajú takým istým pravidlám hodnotenia, aké sa uplatňujú na administratívne správy, ktoré vypracovali vnútroštátni administratívni inšpektori a majú rovnakú dôkaznú silu ako tieto administratívne správy.

96. Z obsahu administratívneho a súdneho spisu správny súd zistil nasledovné skutočnosti:

97. Dňa 09.01.2014 bolo PSÚ Žilina NS (6069) prijaté colné vyhlásenie, ktorým bol zároveň deklarantovi prepustený rozhodnutím v colnom konaní ev. č. JCD 0606910405074 spojovací materiál, pri ktorom bola v odseku 3, 4 JCD deklarovaná krajina pôvodu Taiwan - kód „TW“ do colného režimu voľný obeh (kód režimu 4000). Toto vyhlásenie sa vzťahovalo ku kontajneru FCIU3801359. Ďalej dňa 25.03.2014 bol PCÚ Žilina NS (6069) v rámci zjednodušeného postupu Z60001200017 do evidencie miestneho colného konania pod číslom zápisu 606914E00292 zapísaný a prepustený kontajner CAIU3091433 s tovarom podložky, skrutky. Následne bolo podané dodatočné colné vyhlásenie a dňa 06.04.2014 oznámená suma colného dlhu rozhodnutím ev. č. JCD 0606910407138. Predmetom tohto colného vyhlásenia bol spojovací materiál, pri ktorom bola v odseku 34 JCD deklarovaná krajina pôvodu Taiwan - kód „TW“ a v odseku 37 JCD colný režim voľný obeh - kód režimu „4000“.

98. Ďalej správny súd z obsahu listín - certifikátov pôvodu (CERTIFICATE OF ORIGIN No. ED14FA01513 a CERTIFICATE OF ORIGIN No. ED13FA12195), ktoré žalobca pripojil k colným prehláseniam, zistil, že v nich označený exportér žalobcom deklarovaného tovaru so sídlom v Taiwane označil za krajinu pôvodu exportovaného tovaru Taiwan.

99. Správny súd ďalej zo záverečnej správy OLAF č. prípadu OF/2015/0202/B.1 vypracovanej v zmysle

nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) č. 883/2013 z 11.09.2013 o vyšetрованиach vykonávaných Európskym úradom pre boj proti podvodom (OLAF), ktorým sa zrušuje Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 a Nariadenie Rady (Euratom) č. 1074/1999 (ďalej len „nariadenie EP a Rady č. 883/2013“) zistil, že OLAF vykonal vyšetovanie vo veci obchádzania antidumpingového cla (ADC) pri dovoze určitých čínskych spojovacích materiálov do Európskej únie s tým, že sa pri dovoze do EÚ neoprávnene deklarovali ako tovar s pôvodom na Taiwane. Vzniklo podozrenie, že určité spojovacie materiály zo železa alebo ocele spadajúce pod kódy KN 7318 12 90, 7318 14 91, 7318 14 99, 7318 15 59, 7318 15 69, 7318 15 81, 7318 15 89, ex 7318 15 90, ex 7318 21 00 a ex 7318 22 00 s pôvodom v Čínskej ľudovej republike (ČĽR) sa dovážali do EÚ s prekládkou na Taiwane bez akéhokoľvek spracovania. V rámci tohto vyšetovania úrad OLAF uskutočnil spoločné šetrenia s orgánmi členských štátov, a tiež šetrenia na Taiwane spolu s predstaviteľmi úradu zahraničného obchodu (BOFT) a úradu colného vyšetovania (DOI).

100. Na základe týchto šetrení sa bolo zistené, že sa z ČĽR doviezlo na Taiwan 941 kontajnerov spojovacích materiálov, ktoré po následnom preložení do nových kontajnerov odoslali a doviezli do EÚ bez toho, aby na Taiwane prešli akýmkoľvek spracovaním. Tento tovar si teda zachoval čínsky pôvod, takže podliehal platbe ADC. Spojovacie materiály boli dovezené do nasledujúcich 21 členských štátov: Rakúsko, Belgicko, Bulharsko, Česká republika, Dánsko, Francúzsko, Nemecko, Grécko, Maďarsko, Taliansko, Lotyšsko, Litva, Holandsko, Poľsko, Rumunsko, Portugalsko, Slovensko, Slovinsko, Španielsko, Švédsko a Veľká Británia. Celková odhadovaná výška úniku na antidumpingovom cle je 18 440 074,- Eur. V bode 2 s názvom „Výkonané vyšetovacie činnosti a zhromaždené dôkazy“ OLAF podrobne popisuje časové a skutkové okolnosti vyšetovania a spolupráce jednotlivých členských štátov taiwanských colných orgánov, colných úradov členských štátov ohľadne identifikácie jednotlivých zásielok, okolností ich pohybu, pôvodu, atď.

101. OLAF okrem iného v uvedenom bode uviedol, že misia na preverenie sa uskutočnila v decembri 2016. V priebehu misie úrad DOI poskytol komplexné informácie o dovozných a vývozných údajoch za 672 zásielok. Bližšie podrobnosti boli obsiahnuté v správe o misii OCM (2017/11599). Tieto výsledky z misie sa dotknutým členským štátom boli oznámené listom úradu OLAF OCM 2017/2249 z 02.02.2017, s tým, že list bez príloh sa nachádza v prílohe č. 2 k záverečnej správe.

102. Bolo zistené, že všetky kontajnery sa doviezli z ČĽR s prekládkou na Taiwane, pričom na Taiwane sa deklarovali ako vývoz do Singapuru, avšak v skutočnosti sa vyviezli do EÚ. V bode 4 záverečnej správy s názvom „Odhadovaný finančný dopad zistených skutočností“ sa v tabuľke obsiahnutej v bode 4 OLAF uvádza výpočet celkovej výšky úniku na cle (v prípade, že colná hodnota nebola vyjadrená v eurách, použila sa priemerná suma ADC na jeden kontajner vo výške 20 000 Eur) s tým však, že v tomto výpočte sú zahrnuté len dovozy, ktoré v čase získania dôkazov z Taiwanu a ich oznámenia členským štátom spadali do trojročného obdobia. Z uvedenej tabuľky je zrejmé, že do obdobia od získania dôkazov z Taiwanu a ich oznámenia členskému štátu spadali do trojročného obdobia vo vzťahu k Slovensku jeden kontajner, odhadované antidumpingové clo vo výške 20 000,- Eur. Spolu sa uvedená tabuľka týkala z celkového počtu sledovaných 672 zásielok len 259 kontajnerov spadajúcich práve do posudzovaného trojročného obdobia.

103. Z prílohy č. 2 k záverečnej správe, t.j. z listu OLAF č.: OCM (2017) 2249 - z 02.02.2017 a tabuľky k uvedenému listu je zrejmé, že uvedený list bol adresovaný všetkým členským štátom cez systém AFIS MAB Mail, ktorým OLAF žiada členské štáty, aby uskutočnili všetky opatrenia na zabezpečenie zaplatenia antidumpingových ciel, ktoré boli predmetom úniku a na ochranu finančných záujmov Európskej únie, uplatnením príslušných ustanovení Colného kódexu Únie a Colného kódexu Spoločenstva a príslušných delegovaných a vykonávacích aktov. V správe sa uvádza, že niektoré zásielky boli dovezené pred viac ako tromi rokmi, takže sú už premlčané.

104. Prílohou k listu zo dňa 02.02.2017, ktorá bola adresovaná Slovenskej republike, bola tabuľka vzťahujúca sa ku kontajnerom, ktoré boli dovezené na územie Slovenskej republiky. Z uvedenej tabuľky, ktorá bola prílohou daného listu, správny súd zistil, že táto tabuľka od taiwanských colných orgánov

identifikuje pod dovozom TW 1035 kontajner FCIU3801359 a pod dovozom TW 1128 kontajner CAIU3091433. Z tabuľky v spojení s listom z 02.02.2017 a záverečnou správou je zrejmé, že do Taiwanu bol z Číny dovezený kontajnerom TEMU4829799 spojovací materiál v množstve 24 466 kg. Následne bol vyvezený z Taiwanu kontajnerom FCIU3801359 o množstve 24 466 kg a dovezený do EÚ, pričom bol prepustený do navrhovaného režimu JCD 0606910405074, ktorá skutočnosť plynie v nadväznosti na označené colné prehlásenie. Obdobne bol do Taiwanu z Číny dovezený kontajnerom TCKU3547369 spojovací materiál v množstve 24 530 kg. Následne bol vyvezený z Taiwanu kontajnerom CAIU3091433 v množstve 24 530 kg a dovezený do EÚ, pričom bol prepustený do navrhovaného režimu JCD 0606910407138. Spoločnosti METALCOM Čadca, s.r.o. - žalobcu sa teda týkal kontajner FCIU3801359 vo vzťahu k JCD 0606910405074 a kontajner CAIU3091433 vo vzťahu k JCD 0606910407138.

105. Kasačný súd ďalej zistil, že Colný úrad Žilina podal dňa 17.01.2018 podľa ust. § 196 ods. 1 zákona č. 301/2005 Z.z. o trestnom konaní (ďalej len „Trestný poriadok“) trestné oznámenie na základe vyšetrovania vykonaného OLAF s poukazom na záverečnú správu. Uvedené trestné oznámenie bolo podané v súvislosti s podozrením z porušenia predpisov o obehu tovaru v styku s cudzinou v zmysle § 254 (došlo ku kráteniu cla v značnom rozsahu) a z krátenia dane v zmysle § 276 (z krátenia dane vo väčšom rozsahu) zákona č. 300/2005 Z.z. trestný zákon (ďalej len „Trestný zákon“).

106. Z uznesenia Kriminálneho úradu finančnej správy Bratislava ČVS: KUFS-2/7054-V-2018 zo dňa 22.02.2018 bolo zistené, že vyšetrovateľ finančnej správy s poukazom na ust. § 199 ods. 1 Trestného poriadku začal voči žalobcovi trestné stíhanie pre zločin porušovania predpisov o obehu tovaru v styku s cudzinou podľa § 254 ods. 2, ods. 4 písm. a/ Trestného zákona v súbehu so zločinom z krátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona, pretože zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že dosiaľ neznámy páchatel' vystupujúci v mene právnickej osoby METALCOM Čadca, s.r.o., Svrčinovec 1133, 023 12 Svrčinovec, IČO: 31 730 159 v dňoch 09.01.2014 a 25.03.2014 nesprávne deklaroval v písomných colných vyhláseniach - rozhodnutiach v colnom konaní - JCD s evidenčnými číslami: JCD 0606910405074 zo dňa 09.01.2014 a JCD 0606910407138 zo dňa 25.03.2014 dovážaný zahraničný tovar v OTS 34 JCD, kde ako krajinu pôvodu uviedol Taiwan, pričom zo zistení Európskeho úradu boja proti podvodom (OLAF) vyplýva, že predmetný tovar pochádzal pôvodom z Číny, a teda sa naňho viazalo antidumpingové clo, čím týmto konaním došlo ku skráteniu výšky colného dlhu pozostávajúceho z cla vo výške 38 820,77 Eur, a tiež ku skráteniu dane (DPH) vo výške 7 764,14 Eur.

107. Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj procesnoprávnymi predpismi.

108. Kasačný súd preskúmal rozsudok správneho súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu a konanie mu predchádzajúce, a to najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými zásadnými námietkami uvedenými v žalobe a s takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

109. Správny súd skúmal predovšetkým zákonnú prekážku, t.j. či bolo možné oznámiť sťažovateľovi ako dlžníkovi sumu colného dlhu, vzhľadom na uplynutie všeobecnej 3 ročnej premlčacej lehoty v zmysle Colného kódexu.

110. Podľa vyššie citovaného čl. 103 ods. 1 Colného kódexu Únie colný dlh sa dlžníkovi nesmie oznámiť po uplynutí lehoty 3 rokov odo dňa, kedy vznikol.

111. Podľa čl. 103 ods. 1 Colného kódexu Únie, ak colný dlh vznikol v dôsledku činu, ktorý v čase, keď bol spáchaný, mohol viesť k trestnému konaniu, 3 ročná lehota stanovená v ods. 1 sa v súlade s

vnútroštátnym právom predlžuje na minimálne 5 rokov a maximálne 10 rokov.

112. V zásade rovnaká právna úprava bola obsiahnutá aj v čl. 221 ods. 3 a 4 Colného kódexu Spoločenstva, ktorý bol účinný do 30.04.2016.

113. Podľa čl. 221 ods. 3 Colného kódexu Spoločenstva sa oznámenie dlžníkovi neuskutoční po skončení obdobia 3 rokov od dátumu, keď sa nadobudol colný dlh. Toto obdobie sa predlžuje od času, keď sa podá odvolanie v zmysle čl. 243 na obdobie odvolacieho konania.

114. Podľa čl. 221 ods. 4 Colného kódexu Spoločenstva, ak je colný dlh výsledkom skutku, ktorý v čase spáchania podliehal začatiu trestného konania na súde, jeho výška sa môže na základe podmienok uvedených v platných ustanoveniach oznámiť dlžníkovi aj po ukončení 3 ročného obdobia uvedeného v ods. 3.

115. Vnútroštátnou právnou úpravou korešpondujúcou s čl. 103 ods. 2 Colného kódexu Únie je § 53 ods. 4 zákona č. 199/2004 Z.z., podľa ktorého, ak colný dlh vznikol v súvislosti s konaním, ktoré v čase jeho uskutočnenia malo znaky trestného činu, colný úrad môže oznámiť dlžníkovi sumu colného dlhu najneskôr v lehote 5 rokov odo dňa jeho vzniku.

116. Kasačný súd ďalej uvádza, že colný úrad ani žalovaný neposudzovali trestnosť žiadneho skutku, ani nekonštatovali, že určité porušenie colných predpisov je trestným činom, ale len akceptovali skutočnosť, že v súvislosti s konaním, ktoré malo za následok vznik colného dlhu bolo zároveň príslušným orgánom činným v trestnom konaní začaté trestné stíhanie.

117. Na základe skutočností zistených colnými orgánmi, v súvislosti s dovozom tovaru v predmetnom prípade, bolo uznesením vyšetrovateľa Finančnej správy SR zn. KÚFS-2/7054-V-2018 zo dňa 22.02.2018 začaté trestné stíhanie podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku vo veci porušovania predpisov o obehu tovaru v styku s cudzinou podľa § 254 ods. 2, 4 písm. e/ zákona č. 300/2005 Z.z. Začatie trestného stíhania bolo colnému úradu oznámené listom Kriminálneho úradu Finančnej správy zn. ČVS: KÚFS-2/7054-V-2018 zo dňa 22.02.2018, pričom colný úrad bol povinný túto skutočnosť vziať na vedomie a zohľadniť ju pri výkone svojej právomoci, tzn., že aj v prípade posudzovania plynutia prekluzívnej lehoty na oznámenie colného dlhu.

118. Kasačný súd v tomto prípade nesúhlasí so sťažnostnou námietkou, že len skutok, ktorý je trestným činom, môže viesť k trestnému súdному konaniu a iné prípadné porušenie právnych predpisov, ktoré nie je trestným činom, nemôže viesť k trestnému súdnému konaniu.

119. Uvedená námietka žiadnym spôsobom neodporuje postupu colných orgánov pri vydávaní žalobou napadnutého rozhodnutia, nakoľko pri zohľadnení odlišného systému trestného práva a úpravy konania orgánov verejnej moci pri stíhaní trestných činov v jednotlivých členských štátoch EÚ, na ktoré sa Colný kódex Únie vzťahuje, je potrebné interpretovať s prihliadnutím na konkrétnu právnu úpravu trestného konania v príslušnom členskom štáte.

120. Z citovaného znenia Colného kódexu Únie vyplýva, že colný dlh možno oznámiť dlžníkovi aj po ukončení 3 ročného obdobia uvedeného v čl. 103 ods. 2 Colného kódexu Únie v prípade, ak colný dlh vznikol v dôsledku činu, ktorý v čase, keď bol spáchaný, mohol viesť k trestnému konaniu.

121. Ďalej sťažovateľ namietal, že správny súd závažným spôsobom zasiahol do práva na spravodlivý proces tým, že neumožnil účastníkovi konania dostatočným spôsobom vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia. Kasačný súd uvádza, že s touto námietkou nie je možné sa stotožniť.

122. Z obsahu administratívneho spisu je dostatočne zrejmé, že účastník konania mal právo a možnosť vyjadriť sa k podkladom pre vydanie rozhodnutia, rovnako, ako všetky jeho ostatné procesné práva priznané správnym poriadkom mu boli umožnené.

123. K námietke záverečnej správy vyšetrovania OLAF kasačný súd uvádza, že ani s touto nie je možné sa stotožniť. Zistenia z vyšetrovania OLAF, ktoré boli podkladom pre vydanie odvolaním napadnutého rozhodnutia, boli podrobne uvedené v odôvodnení už prvostupňového rozhodnutia, pričom je zrejmé, že žalobca nepredložil v správnom ani v súdnom konaní žiaden dôkaz, ktorý by zistenia OLAF, týkajúce sa predmetnej veci, nejakým spôsobom vyvrátil.

124. S ohľadom na existujúcu právnu úpravu, ktorá odráža postavenie SR ako členského štátu EÚ, boli právne predpisy EÚ upravujúce postavenie a činnosť OLAF, záväzné pre slovenské i európske colné orgány, ako aj pre účastníka konania. OLAF pri svojom vyšetrovaní a pri vypracovaní správ obsahujúcich skutočnosti, ktoré boli vyšetrovaním zistené, bol viazaný príslušnou legislatívou EÚ.

125. Z obsahu administratívneho spisu kasačný súd mal nesporne za preukázané, že colný úrad so sťažovateľom komunikoval, umožnil mu vyjadriť sa k podkladom pre rozhodnutie (list colného úradu zo dňa 29.01.2018), teda i k správe OLAF, v rozsahu týkajúcom sa sťažovateľa. Sťažovateľ v rámci využitia svojich procesných práv neuviedol žiadne konkrétne dôkazy, návrhy či skutočnosti, ktoré by vyvracali správnosť a pravdivosť výsledkov vyšetrovania OLAF a z neho vyplývajúcich skutočností, ktoré boli podkladom pre rozhodnutie o dodatočnom vymeraní colného dlhu a dane.

126. Kasačný súd, vzhľadom na dôvody kasačnej sťažnosti uplatnené sťažovateľom uvádza, že napadnutý rozsudok spĺňa zákonné podmienky na formálne i obsahové náležitosti rozsudku vyžadované ust. § 139 SSP. Rozsudok krajského súdu vychádza z dostatočne zisteného skutkového stavu, ktorého právna subsumácia pod právo únie a judikatúr Súdneho dvora EÚ bola správnym súdom náležite odôvodnená.

127. Najvyšší súd SR námietky sťažovateľa uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil ako neopodstatnené, ktoré neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozhodnutia, išlo v podstate o totožné námietky, ktoré sťažovateľ uplatnil už v administratívnom, ako aj v súdnom konaní a s ktorým sa krajský súd riadne vysporiadal, pričom nenechal otvorenú žiadnu otázku, riešenie ktorej by zostalo na kasačnom súde, preto kasačný súd, s poukazom na ust. § 461 SSP kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol.

128. O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 2 SSP na základe princípu úspešnosti sťažovateľa tak, že neúspešnému sťažovateľovi náhradu trov konania nepriznal.

129. Záverom Najvyšší súd SR poukazuje na rozhodovaciu činnosť kasačného súdu v obdobnej veci sp.zn. 1Sžfk/93/2017.

130. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu SR v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.